

Juni 2018

Beste vrienden van SAM,

Via deze brief willen wij jullie bedanken voor jullie steun en op de hoogte brengen van de nieuwe ontwikkelingen binnen onze stichting.

Laten we beginnen door jullie enorm hartelijk te danken voor jullie generositeit. Jullie gaven voor alleenstaande moeders in Afrika, na een oproep van Jan en Juul voor het bijeen brengen van een winkeltje of ander zaakje. Dat danken doen we vanuit mijn hart want daar woont een zorg. Jullie deelden deze zorg.

Wij zijn slechts boodschapper van deze dank. Want de dank stroomt van een aantal vrouwen uit Afrika direct naar jullie. Het afgelopen jaar hebben we, als Stichting SAM (*Single African Mums*), een aantal gezinnetjes kunnen bijstaan. Daarmee hebben we zeer waarschijnlijk kunnen voorkomen dat een aantal van hen ten prooi zouden vallen aan oneerbaar en vernietigend 'werk'.

Meer nog hebben we, dankzij jullie hulp, kunnen bijdragen aan de waardigheid, veiligheid, gezondheid, huisvesting, ontwikkeling en onderwijs van een aantal moeders en hun kind(eren). Na een eenmalige gift besloten sommigen van jullie vast deel uit te maken van de SAM-familie. Wat gaaf!

Een van de moeders heeft een filmpje opgenomen om jullie te bedanken.

Klik [hier](#) om dit te zien.

In deze brief:

- 1. Dubbele winst**
- 2. Korte situatieschets**
- 3. Wat we het afgelopen half jaar deden**
- 4. Wat we met jullie gift deden**
- 5. Voor wie geeft**

1. Dubbele winst

De eerste keer dat ik Anita zag kon ik mijn tranen niet bedwingen. Dat wilde ik wel. Het lukte niet. Ik huilde. Zachtjes. Ik wilde niet dat zij mijn verdriet zag. Dat lukte. Niet omdat er geen tranen over mijn wangen liepen. Maar omdat de 12-jarige Anita zo goed als blind is. Toen ik haar voor het eerst zag, precies een jaar geleden, schuifelde ze in mijn richting. Ze wil me een handje komen geven. Ze loopt heel voorzichtig stapje voor stapje. Omdat ze niet kan zien, omdat ze heel verlegen is *en* omdat ze bijna 9 maanden zwanger is. Anita, 12 jaar oud, door haar vader verkracht en bezwangerd...

Het safe-house (nodig omdat haar vader nog op vrije voeten is) waar Anita verblijft hoort bij een lokale kerk en staat niet ver bij het winkeltje van Sara vandaan. In het huis wordt een 15-

tal kinderen opgevangen die uit handen van handelaars of uitbuiters gered zijn. De meesten waren bedoeld voor de seksindustrie die aan de kust van Kenia welig tiert.

Vorig jaar hebben we Sara geholpen haar winkeltje op te zetten. Het winkeltje loopt, maar nog niet goed genoeg. Tot we een gift kregen van € 300,-. Daar deden wij nog € 300,- bij. Afgelopen twaalf maanden konden Kindmoeder Anita en haar baby Johanna daar extra eten en drinken voor krijgen bij Sara, die van de opbrengsten wat investeringen heeft kunnen doen.

Anita krijgt wekelijks extra groenten, fruit, yoghurt en melk. Johanna luiers en inmiddels ook fruit- en groentehapjes, die Sara met een staafmixer, door ons gekocht, klaarmaakt en er gratis bijgeeft. Een belangrijke aanvulling op het karige menu dat het tehuis ze geven kan. Sara heeft zo wat extra winst, zodat zij en haar zoon verder kunnen met het opbouwen van hun leven en het uitbouwen van het zaakje...

Zo zijn dus twee Single African Mums geholpen. Deze dubbelslag constructie is bijzonder succesvol gebleken. Hier willen we graag mee door. Inmiddels zijn de twaalf maanden verstreken en is dit 'dubbelslagpotje' op. Wij zouden het graag met twaalf maanden verlengen en willen daarnaast bijdragen aan de schoolkosten van Anita. U begrijpt dat zij als slechtziende extra ondersteuning nodig heeft. Als u het in uw hart vindt.... Graag!

**De namen van alle betrokkenen zijn vanwege de veiligheid en discretie aangepast*

Foto 1 Anita zwanger en bevallen

2. Korte situatieschets

Afrika is een continent is verwarring

Het is vaak nog maar 55 jaar geleden dat de stammensamenleving door dekolonisatie ineens een land, een natie staat, moest zijn. In een land als Kenia werden, na het vertrek van de Britten, 43 stammen plots geacht zich te gedragen als onderdeel van een *land*.

In Europa hebben we daar makkelijk 400 jaar over gedaan. In Afrika heeft men eigenlijk maar 1 generatie gehad om aan te sluiten bij een kapitalistische, stedelijke en individualistische samenleving. Veel traditionele zaken, als huwelijken en rol- en taakverdelingen kwamen onder druk te staan is duidelijk. Alles moest anders! De mensen raakten in verwarring. Indirect zijn onze moeders daarvan het slachtoffer.

- *Uit: Soms in Afrika, Floor Koomen*

(...) Want, waar begin je? Daar waar nog maar één generatie geleden voor de meeste Afrikaanse zonen en dochters het leven was uitgestippeld, is dat nu de grote vraag. Bijna heel Afrika worstelt ermee. Hoe ga je om met het feit dat er veel minder kindersterfte is en alle kinderen dus moeten mee-eten en mee-erven? Hoe ga je om met het gegeven dat in een land als Kenia ruim 47% van de bevolking onder de 15 jaar oud is? (In Nederland is dat circa 17%.) Hoe verdeel je de toch al schaarse familiebezittingen?

Grote groepen jongeren, vaak in lijn derde of vierde zonen of dochters, verlaten het dorp van herkomst. En daarmee vaak ook de gewoonten en zeden van hun familie en stam. Bruidsschatten worden niet meer betaald, huwelijken niet meer geregeld. Land, huis, vak, ambacht, je erft het niet meer als vanzelf. De sociale controle ontbreekt. Positie, moraal en perspectief krijg je niet meer mee.

Ze worden het moderne westerse leven zowel ingeduwd als ingelokt. Aangemoedigd door wat men weet en ziet van de westerse wereld trekken ze eropuit. Ze moeten en zullen hun deel krijgen! Een generatie op drift.

De positie van vrouwen

'Onze moeders' zijn slachtoffer van deze chaos. Vaak is seksueel misbruik, geweld of dreiging daarvan de bepalende factor. Mensen zijn op drift. Er is geen geld om te trouwen en leven op het platteland is te zwaar. Met de belofte van het westerse leven (internet is bijna overal) trekken jongeren naar de stad. Daar verdwijnt alles wat ze van huis uit aan regels kenden en ontstaat de chaos. Veel mannen missen vastigheid en toekomstperspectief en verlaten de vrouwen als ze zwanger blijken. De vrouwen en de kinderen alleen achterlatend.

Het programma SAM

Collega's Anne van Campenhout en Floor Koomen maakten samen en los van elkaar documentaires en Tv-programma's in Afrika, en vonden elkaar in het verdriet over deze vrouwen. We besloten er wat aan te doen en jullie hielpen.

Er zijn goede redenen om, als je iets wil doen tegen armoede, dat vooral voor vrouwen te doen. Eerst deden we dit voor eigen rekening en hielpen we onze contacten op eigen benen te staan. Tegenwoordig doen wij dat als van onderdeel Stichting e-Progress met het programma SAM.

3. Wat we het afgelopen half jaar deden

'Onze' SAM vrouwen

Op dit moment ondersteunen wij vier vrouwen bij het runnen van een klein zaakje. Eén jonge vrouw is begonnen met het volgen van een opleiding (zie filmpje) om daarna ook een winkeltje te kunnen starten. Twee moeders zijn zo ver dat ze zonder onze hulp hun zaak draaiende houden. Daar zijn we bijzonder trots op.

Twee andere moeders zitten in de voorbereidende fase. Zij maken zich op om deze zomer of komend najaar een business te starten. Wij begeleiden ze in deze fase bij het schrijven van een plan, het doen van marktonderzoek, budgettering, maar ook het settelen op een veilige plek waar ze kunnen blijven.

Ons streven

Het is ons streven dat iedere SAM uiteindelijk economisch en mentaal zelfstandig is.

Hieronder verstaan wij dat zij...

- ...de educatie / psychologische hulp / medische zorg krijgen die zij nodig hebben om zich gezond en sterk te voelen
- ...op een veilige plek wonen, indien mogelijk met hun kinderen
- ... zelf genoeg kunnen verdienen om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien: kosten voor voedsel, huur, kleding, etc. We streven er ook naar dat zij zelf een verzekering kunnen betalen zodat ze gedekt zijn voor toekomstige ziektekosten. Het is onze bedoeling dat de vrouwen zelfs genoeg verdienen om het schoolgeld voor hun kinderen te betalen. Echter, om de druk van de business af te halen proberen wij sponsoren te vinden die het schoolgeld voor de kinderen op zich willen nemen.

Nu als officiële ANBI-stichting

Als stichting zijn wij het afgelopen half jaar geprofessionaliseerd, door een samenwerking aan te gaan met een bestaande stichting eProgress, die reeds werk in Afrika voor kinderen deed. Wij zijn nu onderdeel van een ANBI-erkende stichting, hetgeen betekent dat giften van de belasting aftrekbaar zijn. Binnenkort zullen we ook als zodanig op het internet te vinden zijn. We blijven onze aanpak trouw: Persoonlijk en kleinschalig. Dichtbij de mensen.

Foto 2 Eén van onze moeders blij met haar kraampje op straat

4. Wat we met jullie giften deden

Van de giften welke jullie ons gaven hebben we het afgelopen jaar:

- twee (levensreddende) operaties uit kunnen laten voeren;
- voor één moeder hebben we psychologische hulp (na vele verkrachtingen) kunnen regelen;
- vier kinderen naar school kunnen laten gaan;
- voor één jonge vrouw een opleiding betaald;
- voor twee moeders hebben we financiële steun kunnen geven voor een bedrijfje;
- en een aantal keer hebben we een ziekenhuisrekening kunnen betalen.

We zijn maar een klein clubje, maar je zou maar Josephine, Linnah, Asna, Chirstine, Lizz, Johanna, Anita of Erica* heten en alleen in de wereld staan met de zorg voor je kind(eren). Op wereldschaal een druppel op een gloeiende plaat. Maar voor hen een levens veranderende regenbui. Er is een aantal moeders dat nog op onze steun wacht.
(*niet de echte namen)

5. Voor wie geeft

Voor iedereen die besluit een gift van € 50,- of meer te schenken, of vaste donateur te worden, willen we graag een exemplaar van mijn boek *Soms in Afrika* of een DVD met twee van onze Afrika documentairefilms, gemaakt in samenwerking met één van de moeders, aanbieden. Mocht u specifiek voor Anita en Johanna willen schenken vermeld dan svp 'SAM-Dubbelslag' bij uw overschrijving.

Meer informatie:

Floor Koomen	0653267186	goalsformedia@yahoo.com
Anne van Campenhout	0640308400	anne@eprogess.nl

Giften:

NL68 TRIO 0379 2338 94
Tnv St. E-progress-SAM

Anne van Campenhout,
Floor Koomen